

Dosarul nr. 2ra-961/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ojoga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

28 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Valerian Stratulat, reprezentat de către avocatul Vladislav Pantaz,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Svetlana Viștac împotriva lui Valerian Stratulat cu privire la evacuarea din imobil,

împotriva deciziei din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Valerian Stratulat, reprezentat de către avocatul Vladislav Pantaz și a fost menținută hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 21 mai 2019 Svetlana Viștac a depus cerere de chemare în judecată în împotriva lui Valerian Stratulat cu privire la evacuarea din imobil.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, este unicul proprietar legal al bunurilor imobile compuse din casă de locuit și lotul de teren aferent cu nr.cadastrale xxxx, fapt confirmat și prin informația din Registrul bunurilor imobile.

A menționat că, deși ea este unicul proprietar al bunurilor imobile, acolo locuiește Valerian Stratulat, care îi creează obstacole și nu îi permite exercitarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, care-i aparțin.

A susținut că, pârâtul a adus bunurile la condiții dezastruoase, degradând starea lor.

A afirmat că, ea dorește să facă reparație capitală a bunului imobil, însă pârâtul o împiedică, din acest motiv are de suferit prejudicii financiare și morale.

A relevat că, pârâtul creează situații de conflict, iar încercările de a soluționa problema pe cale amiabilă au eșuat.

A declarat că, în legătură cu faptul că, pârâtul a refuzat categoric să părăsească locuința, după rugămintea verbală și nu permite exercitarea dreptului de proprietate, la 18 februarie 2019 avocatul său s-a adresat către pârât, repetat, cu o somație în scris, transmisă cu aviz recomandat, prin care a solicitat eliberarea imobilului în

termen de 14 zile. Concomitent, pârâtul a fost înștiințat că, în cazul neeliberării bunului imobil în termenul indicat, va întreprinde măsuri de restabilire forțată a ordinii de drept, precum și de apărare a dreptului de proprietate prin înaintarea acțiunii în instanța de judecată privind evacuarea din bunul imobil.

A invocat că, până la moment, pârâtul nu a plecat din locuință și nici nu a binevoit să recepționeze somația, se eschivează și continuă abuziv să locuiască în imobil.

A mai invocat că, nimeni nu are dreptul să intervină abuziv în exercitarea dreptului de proprietate, decât în cazurile și în ordinea stabilită de lege. Astfel, nici o altă persoană, decât proprietarul, nu poate exercita în nume propriu, atribuțiile dreptului de proprietate, apărât și de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, fără a-l deține conform cadrului legal.

A menționat că, odată ce ea deține dreptul de proprietate asupra imobilului, dar nu poate să-și exercite acest drept din vina pârâtului, care domiciliază în acesta și îi creează obstacole, aceste obstacole urmează a fi înlăturare prin evacuarea pârâtului din imobilul dat.

A solicitat evacuarea pârâtului, împreună cu bunurile sale, de pe terenul și din construcția cu nr. cadastrale xxxx și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă acțiunea depusă de către Svetlana Viștac, a fost evacuat Valerian Stratulat, împreună cu bunurile sale, de pe terenul și din construcția cu nr. cadastrale xxxx și a fost încasată de la Valerian Stratulat în beneficiul Svetlanei Viștac suma de 100 de lei, cu titlu de taxă de stat.

La 27 noiembrie 2019 Valerian Stratulat a declarat apel nemotivat, iar la 31 iulie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și restituirea cauzei spre rejudecare în primă instanță.

Prin decizia din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Valerian Stratulat, reprezentat de către avocatul Vladislav Pantaz și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate al Svetlanei Viștac asupra terenului și construcției din str. xxxx, a fost înregistrat la 03 decembrie 2013, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 18403 din 02 decembrie 2013 (f. d. 10). Astfel, dreptul de folosință acordă intimetei posibilitatea de a sustrage din bun calitățile utile ale acestuia în scopul satisfacerii necesităților materiale.

Totodată, instanța de apel a reținut că, folosirea ca atribut al dreptului de proprietate este inseparabilă de alt atribut al dreptului de proprietate – posesia.

Instanța de apel a relevat că, din materialele cauzei rezultă că, apelantul nu are careva drepturi asupra bunurilor imobile. Or, apelantul, în termenul de decădere stabilit de instanța de judecată (nefiind solicitată prelungirea termenului de decădere), nu a prezentat instanței de judecată vreun mijloc de probă cu privire la legitimitatea folosirii imobilelor litigioase sau, după caz, un alt temei de drept în acest sens.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, intimata este îndreptățită să intenteze acțiune cu privire la evacuarea apelantului. Or, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a constatat că, apelantul nu deține dreptul de proprietate asupra imobilelor litigioase. La fel, nu a fost stabilit un alt careva drept, ce ar permite apelantului ocuparea acestor bunuri imobile și nu au fost prezentate probe, ce ar justifica ocuparea legitimă a acestor bunuri.

În urma analizei efectuate, instanța de apel a concluzionat că, apelantul nelegitim deține bunurile imobilele, care sunt proprietate exclusivă a intimatei, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile, copia căruia este anexată la materialele cauzei (f. d. 10).

Cât privește afirmațiile apelantului despre faptul că, la 28 octombrie 2019 a depus cerere de amânare a ședinței de judecată din 29 octombrie 2019 pentru soluționarea pe cale amiabilă a cauzei, iar prima instanță a respins cererea dată, instanța de apel a considerat corectă decizia luată de prima instanță. Or, în mod direct apelantul intenționa tergiversarea cauzei date, mai mult, părțile au avut suficient timp la dispoziție pentru a depune referință sau cerere reconvențională și alte probe precum a menționat apelantul, însă din motive necunoscute nu au depus. Astfel, instanța de judecată nu a îngrădit nici un drept al apelantului, în adresa acestuia au fost expediate toate materialele cauzei care au fost înaintate de către intimată pentru a lua cunoștință și pentru a prezenta poziția sa. Mai mult ca atât, apelantul putea să încheie contract de asistență juridică cu un avocat, care să-i reprezinte interesele în cadrul ședinței de judecată în cazul în care nu avea posibilitatea de a se prezenta.

Instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apelantului precum că, examinarea cauzei și adoptarea hotărârii în absența uneia dintre părți nu reprezintă nimic altceva decât o încălcare concomitentă a mai multor principii fundamentale ale procedurii civile. Or, apelantul a fost citat și informat despre examinarea cauzei în modul corespunzător. Astfel, în cadrul ședinței de judecată, prima instanță a pus în discuție cererea privind amânarea ședinței de judecată din 29 octombrie 2019, prin care a fost respinsă din simplul fapt că, aceasta ar fi o încercare de tergiversare a cauzei date. Totodată, cât privește examinarea cauzei în lipsa unei părți, la fel, prima instanță a pus în discuție aceasta cu reprezentantul intimitei, care a menționat că, consideră posibilă examinarea în lipsa apelantului. Iar art. 205 CPC prevede expres efectele neprezentării participanților la proces în ședință de judecată. Astfel, prima instanță corect a dispus examinarea cauzei în lipsa apelantului.

Cât privește expunerea apelantului cu privire la plângerea înaintată la Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica, instanța de apel a menționat că, nu se va expune din motiv că, cele relatate nu au nici o tangență cu fondul cauzei date și nu este vreun motiv, care ar combate poziția primei instanțe.

La 16 aprilie 2021 Valerian Stratulat, reprezentat de către avocatul Vladislav Pantaz, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de către instanță ca fiind stabilite și concluziile instanței de apel, expuse în decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

A menționat că, instanța de apel a încălcat normele de drept material și, anume, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, precum și a încălcat normele de drept procedural – încălcările comise de instanța de apel au dus la soluționarea greșită a cauzei, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, iar erorile comise de instanța de apel au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A susținut că, instanța de apel neîntemeiat a respins solicitarea recurentului cu privire la suspendarea procesului.

A afirmat că, la 02 februarie 2020 recurentul a depus o plângere la Inspectoratul de poliție Botanica al Direcției de poliție mun. Chișinău în privința intimitei privind faptele sustragerii bunurilor din casa de locuit din str. Cetatea Albă, 44, mun. Chișinău, iar la 02 iulie 2020, în temeiul acestei plângeri, a fost pornită cauza penală nr. 2020420704 conform componenței de infracțiune prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal.

A relevat că, ulterior, la 11 martie 2020 recurentul a mai depus o plângere la Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica, prin care a solicitat tragerea intimitei la răspundere penală conform elementelor infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) din Codul penal, iar în temeiul acestei plângeri a fost pornită cauza penală nr. 2020420904 conform componenței de infracțiune prevăzute la art. 190 alin. (5) din Codul penal.

A declarat că, prezenta cauză nu poate fi judecată înainte de soluționarea cauzelor penale enunțate.

A notat că, prin încheierea din 27 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, au fost convocați participanții la proces în ședința de pregătire a cauzei pentru eventualele dezbateri judiciare pentru 29 octombrie 2019, ora 10.30.

A comunicat că, această ședință de judecată a avut loc doar exclusiv cu participarea unei singure părți - reprezentantul intimitei, avocatul Eugeniu Glușenco.

A invocat că, la 28 octombrie 2019 recurentul a depus o cerere, prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată din 29 octombrie 2019, deoarece are o vârstă înaintată (71 de ani), este încadrat în gradul III de invaliditate, pensionar, starea sănătății este nesatisfăcătoare, anterior a fost internat la Institutul de Medicină Urgentă, a suportat o intervenție chirurgicală, cu diagnoza infarct miocardic vechi al ventriculului stâng stadiul C, astm cardiac, hipertensiune arterială gr. III risc adițional foarte înalt, cardiopatie hipertensivă, diabet zaharat tip II formă gravă, anemie ferodeficitară, incizia abcesului subpectoral pe stânga și la acel moment primea un tratament medical pentru care era necesar de a nu face efort fizic și psihologic, de liniște.

A mai invocat că, a solicitat amânarea ședinței de judecată pe un termen minim de o lună, deoarece ar putea să se însănătoșească și să participe la ședințele

de judecată.

A relatat că, prima instanță, deliberând pe loc, a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa părții neprezente, a încetat medierea judiciară, iar ulterior, a pus în discuție cererea înaintată de către recurent cu privire la amânarea ședinței de judecată, care a fost respinsă ca neîntemeiată.

A accentuat că, hotărârea primei instanțe a fost adoptată doar prin prisma poziției intimatei, argumentelor acesteia, probelor prezentate de intimată, lipsind cealaltă parte de dreptul de a participa la examinarea cauzei, de a depune cerere reconvențională, de a prezenta probe.

A declarat că, recurentul nu a avut nici o posibilitate de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a prezenta probe în susținerea poziției sale, de a da explicații, de a înainta obiecții, adică de a se bucura de toate drepturile garantate de art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 26, 55 și 60 CPC.

A menționat că, examinarea cauzei și adoptarea hotărârii în absența uneia din părți nu reprezintă nimic altceva decât o încălcare concomitentă a mai multor principii fundamentale ale procedurii civile - contradictorialitatea procesului, egalitatea și disponibilitatea părților în drepturile procesuale.

Prin notificarea din 17 mai 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia recursului, înștiințând-o despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 134), însă ultima nu și-a valorificat acest drept și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 16 februarie 2021 (f. d. 120).

Astfel, recursul declarat la 16 aprilie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Valerian Stratulat, reprezentat de către avocatul Vladislav Pantaz, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Valerian Stratulat, reprezentat de către avocatul Vladislav Pantaz, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Valerian Stratulat, reprezentat de către avocatul Vladislav Pantaz, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Valerian Stratulat, reprezentat de către avocatul Vladislav Pantaz, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Mariana Pitic